

Хлѣбно дърво.

Пр. К. Р.

Въ топлитѣ страни расте тѣй нареченото *хлѣбно дърво*. Листата му сж голѣми и изрѣзани, а по стѣблото и клоноветѣ му се намира плода, който достига на голѣмина колкото диня.

Въ тѣзи горещи страни нашитѣ житни растения не растатъ, па и тамкашнитѣ жители не умѣятъ да ги обработватъ.

Когато отишли европейцитѣ въ тѣзи земи, тѣ останали зачудени като видѣли, че тамкашнитѣ хора нѣмали домашни животни: крави, коне, овце, кози и др. Тѣ имали само хлѣбно дърво. Хлѣбното дърво дава плодъ 8 мѣсеца въ годината и то толкова, че само 2—3 дървета сж достатѣчни да изхранятъ цѣло сѣмейство, а този, който има 10 дървета, е цѣлъ богаташъ.

Хлѣбното дърво живѣе до 80 години. Плодоветѣ му не се ядатъ сурови. Когато ги обератъ отъ дървото, поставятъ ги въ гореща вода или нагорещени камъни и ги пекатъ тѣй, както ние печемъ картофитѣ. Кожата имъ се обѣлва, а вжтрѣшността има вкусъ на пшениченъ хлѣбъ.

Случва се понѣкога хлѣбнитѣ дървета да не дадатъ плодъ, ето защо хората тамъ, прѣдвиждайки това, отъ рано си отдѣлятъ плодове на страна. Плодоветѣ се обѣлватъ, а отъ вжтрѣшността имъ приготвятъ тѣсто, което поставятъ въ ями и покриватъ съ листи и камъни. Тѣстото се вкисва, слѣдъ което